

WZÓR SYLABUSA W SZKOLE DOKTORSKIEJ NA UPJPII

I. Dane wypełniane przez jednostkę prowadzącą studia na podstawie zatwierdzonych planów studiów

Jednostka prowadząca: Szkoła Doktorska na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie

Dyscyplina: nauki o komunikacji społecznej i mediach

Nazwa przedmiotu w j. polskim (Nazwa w j. angielskim)* – ew. forma zajęć

zgodnie z wykazem przedmiotów dla danego kierunku studiów lub specjalności

Mediatyzacja przestrzeni społecznej – szanse i wyzwania (Mediatization of public space – opportunities and challenges)

***Nazwa szczegółowa przedmiotu w j. polskim (Nazwa w j. angielskim)**

dla przedmiotów obieralnych

Kod przedmiotu pozostawić puste

Język: polski

Typ przedmiotu: przedmiot obowiązkowy

przedmiot kształcenia ogólnego, podstawowy, itd.

Przedmiot obieralny: *nie*

szczególony przedmiot podlegający wyborowi przez doktoranta w ramach przedmiotu np. „Seminarium z teologii fundamentalnej” w ramach przedmiotu „Seminarium”

Rok studiów, semestr: IV rok, VII semestr

Wymiar (liczba godzin i rodzaj zajęć): 30 godzin

Punkty ECTS: 2

Forma zaliczenia: egzamin

Prowadzący: dr hab. Krzysztof Gajdka, prof. UPJPII

Koordynator sylabusu

II. Dane wypełniane przez koordynatora sylabusu (prezentowane również na stronie internetowej UPJ-PII)

Wymagania wstępne:

(zakres wiadomości / umiejętności / kompetencji, jakie powinien już posiadać doktorant przed rozpoczęciem nauki przedmiotu, a także specyfikacja innych przedmiotów lub programów, które należy zaliczyć wcześniej)

Znajomość podstawowych pojęć i najważniejszych pozycji literaturowych w zakresie teorii komunikacji (w tym komunikowania masowego) i mediów (w tym genologii dziennikarskiej, etyki mediów, systemów medialnych, ekonomiki mediów etc.), znajomość współczesnych zagadnień związanych z polityką (dobra orientacja w aktualnej sytuacji politycznej w kraju i za granicą) i kulturą (w tym masową).

Cele:

Celem przedmiotu jest przede wszystkim zwrócenie uwagi na różne aspekty mediatyzacji życia publicznego – jako konceptu badawczego, czy procesu społecznego, utrwalenie pojęć: zapośredniczenie medialne, mediatyzacja, medializacja, konwergencja, celebrytyzacja, polityzacja mediów i mediatyzacja polityki, tabloidyzacja, infotainment etc., sprowokowanie dyskusji na temat zmieniających się wzorów osobowych – od liderów opinii (influence row) po celebrytów oraz statusu dzisiejszych dziennikarzy.

Treści kształcenia:

1. Mediatyzacja życia publicznego. 2. Mediatyzacja jako proces społeczny i koncept badawczy. 3. Mediatyzacja na tle ponowoczesności. 4. Zapśredniczenie medialne i medializacja. 5. Tabloidyzacja, celebrytyzacja, infotainment. 6. Media jako czwarta władza? 7. Metamorfozy mediów. 8. Rozrywka jako nadideologia w mediach. 9. Od liderów opinii do celebrytów – metamorfoza wzorów osobowych. 10. Mediatyzacja różnych sfer życia (od ekonomii do kultury). 11. Mediatyzacja polityki.

polityzacja mediów. 11. Innowacje mediatyzowanej codzienności. 12. Nowe media. 13. Prosumpcyjna kultura medialna. 14. Media masowe wobec konwergencji. 15. Konsekwencje mediatyzacji i celebryzacji.

Efekty uczenia się:

WIEDZA

K_W01 - Zna i rozumie światowy dorobek naukowy i twórczy związany z dyscyplinami, w których odbywa się kształcenie w szkole doktorskiej: nauki teologiczne, historia, filozofia, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki socjologiczne, a także wynikające z niego implikacje dla praktyki.

K_W02 - Zna i rozumie w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów – światowy dorobek obejmujący podstawy teoretyczne i zagadnienia ogólne i wybrane zagadnienia ogólne i szczegółowe, w tym metodologię nauk, właściwe nauk społecznych (dyscyplina nauki o komunikacji społecznej i mediach

K_W04 - Zna i rozumie fundamentalne dylematy społeczne i ekonomiczne współczesnej cywilizacji..

UMIEJĘTNOŚCI

K_U01 - Potrafi dokonywać analizy i twórczej syntezy dorobku naukowego i twórczego w celu identyfikowania i rozwiązywania problemów badawczych oraz związanych z działalnością innowacyjną i twórczą; tworzyć nowe elementy tego dorobku, w tym - definiować cel i przedmiot badań naukowych, formułować hipotezy badawcze, twórczo stosować i rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze, właściwe dla prowadzonych badań, wnioskować na podstawie wyników badań naukowych.

K_U02 - Potrafi samodzielnie planować własny rozwój oraz inspirować rozwój innych osób.

K_U03 - Potrafi uczestniczyć w wymianie doświadczeń i idei, także w środowisku międzynarodowym.

K_U04 - Potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki lub sztuki do twórczego identyfikowania, formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym, a w szczególności: definiować cel i przedmiot badań, formułować hipotezę badawczą, rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze oraz twórczo je stosować, wnioskować na podstawie wyników badań.

K_U06 - Potrafi upowszechniać wyniki badań, inicjować debatę, uczestniczyć w dyskursie naukowym również w środowisku międzynarodowym.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

K_K02 - Jest gotów do krytycznej oceny dorobku uprawianej dyscypliny naukowej oraz do krytycznej oceny własnego wkładu w rozwój tej dyscypliny.

K_K03 - Jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.

K_K04 - Jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych badaczy i twórców oraz do inicjowania działania na rzecz interesu publicznego..

K_K05 - Jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy i innowacyjny.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

Metody podające (wykład problemowy, wykład konwersatoryjny), metody poszukujące (klasyczna problemowa, sytuacyjna, giełda pomysłów, dyskusja seminaryjna, studium przypadku, SWOT), metody eksponujące (pokaz).

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Praca semestralna (studium przypadku), egzamin ustny.

Lektury podstawowe:

(wykaz lektur obowiązkowych, których znajomość jest warunkiem zaliczenia przedmiotu)

T. Sasińska-Klas, *Mediatyzacja a medializacja sfery publicznej*, „Zeszyty Prasoznawcze”, 2014, T. 57, nr 2 (218), s. 162–175.

M. Mołęda-Zdzięch, *Czas celebrytów. Mediatyzacja życia publicznego*, Warszawa 2013.

S. Michalczyk, *Pojęcie mediatyzacji w nauce o komunikowaniu* W: M. Kolczyński, M. Mazur, S. Michalczyk (red.), *Mediatyzacja kampanii politycznych*, Katowice 2009.

J. Dobrołowicz, *Mediatyzacja współczesności a procesy socjalizacji i wychowania*, „Paedagogia Christiana”, 2014, nr 2/34 (2014).

Ł. Wojtkowski, *Instytucjonalne i kulturowe podejście do procesu mediatyzacji polityki*, „Athenaeum. Polskie Studia Politologiczne”, 2018, nr 57.

Z. Oniszczyk, *Mediatyzacja polityki i polityzacja mediów. Dwa wymiary wzajemnych relacji*, „Studia Medioznawcze”, 2011, nr 4(47)

Lektury uzupełniające:

(wykaz lektur uzupełniających i innych materiałów zalecanych doktorantom podejmującym naukę przedmiotu)

Mediatyzacja kampanii politycznych, pod red. M. Koleczyńskiego, M. Mazura i S. Michalczyka, Katowice 2009.

T. Goban-Klas, *Wartki nurt mediów. Ku nowym formom społecznego życia informacji*, Kraków 2011.

A. Adamski A., *Media w analogowym i cyfrowym świecie. Wpływ cyfrowej rewolucji na rekonfigurację komunikacji społecznej*, Warszawa 2012.

Uwagi:

brak

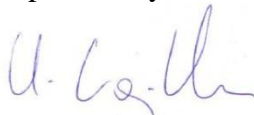
III. Dane wypełniane przez koordynatora sylabusu (tylko do dokumentacji)

Obciążenie DOKTORANTA pracą:

(całkowity nakład pracy doktoranta potrzebny do osiągnięcia efektów w godzinach oraz punktach ECTS (1 pkt ECTS odpowiada 25–30 godzin pracy doktoranta z udziałem nauczyciela oraz bez udziału nauczyciela))

<u>Forma aktywności doktoranta</u>	<u>Średnia liczba godzin pracy doktoranta</u>
Godziny kontaktowe wynikające z planu	30 godzin
Pozostałe godziny kontaktowe	10 godzin
Praca własna doktoranta	20 godzin
<u>Razem</u>	<u>60 godzin</u>

Podpis koordynatora sylabusu

Podpis prowadzącego

